

PREPORUKA SAVETA MINISTARA BR. R (99) 23 O NAČELU SPAJANJA PORODICA IZBEGLICA I DRUGIH LICA KOJIMA JE POTREBNA MEĐUNARODNA ZAŠTITA¹

Komiteet ministara, na osnovu čl. 15. stav *b* Statuta Saveta Evrope,

Podsećajući na Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1950. godine, Konvenciju iz 1951. i Protokol iz 1967. o statusu izbeglica i Završni akt;

Imajući u vidu da svako lice ima pravo na poštovanje porodičnog života i da je porodica prirodna i osnovna jedinica društva koja uživa posebnu društvenu i državnu zaštitu;

Svesni da osnovani strah od progona i drugi rizici po život i ličnu bezbednost nagone lica da beže iz države porekla, kada takvo bekstvo istovremeno prethodi i jedinstvu porodice i često vodi razdvajanju članova porodice;

Imajući u vidu da članovi razdvojenih porodica mogu uživati svoje pravo na porodični život tek nakon spajanja porodica u državi u kojoj mogu voditi normalan zajednički život;

Svesni potrebe očuvanja i odbrane načela jedinstva porodice kojima se istovremeno obezbeđuje potpuno poštovanje osnovnih ljudskih prava i ličnog dostojanstva izbeglica i drugih lica kojima je potrebna međunarodna zaštita, uključujući najbolje interese dece;

Priznajući da se očuvanjem integriteta izbegličkih porodica istovremeno obezbeđuje i njihova bolja zaštita i olakšava postizanje dugoročnog rešenja,

Usvaja sledeću preporuku:

1. Države članice koje su dale utočište izbeglicama i drugim licima kojima je potrebna međunarodna zaštita, koja osim države prijema, odnosno države koja im pruža zaštitu nemaju drugu državu u kojoj bi mogli voditi normalan porodični život, treba da odgovarajućim merama obezbede spajanje takvih porodica uzimajući u obzir i relevantnu praksu Evropskog suda za ljudska prava.
2. Članovi porodice izbeglice, odnosno lica kojima je potrebna posebna međunarodna zaštita, na koje se odnosi ova preporuka, jesu supružnik, izdržavana maloletna deca i, u skladu sa unutrašnjim propisima i praksi države, drugi rođaci.
3. Prava i ovlašćenja koja države članice garantuju članovima ovih porodica u načelu treba da budu ista kao i ona prava koja te države garantuje izbeglici, odnosno licu kojem je potreban drugi vid međunarodne zaštite.
4. Države članice postupaju po zahtevu za spajanje porodica koja podnose izbeglice, odnosno lica kojima je potreban drugi vid međunarodne zaštite, pozitivno, humano i efikasno. U cilju utvrđivanja porodičnih veza države članice treba prevashodno da se oslone na dostupnu dokumentaciju koju obezbeđuje podnosioc zahteva, humanitarne organizacije, ili na neki drugi odgovarajući način. U slučaju da takva dokumentacija ne postoji, to ne bi trebalo samo po sebi da predstavlja prepreku za podnošenje zahteva, a države članice mogu od podnosioca zahteva da traže druge dokaze postojanja porodičnih veza. U slučaju odbijanja zahteva za spajanje porodica, potrebno je obezbediti pravo na žalbu pred nezavisnim i nepristrasnim telom.
5. Države članice treba da posvete posebnu pažnju onim zahtevima za spajanje porodica koji se tiču lica u naročito osetljivom položaju. Ovo se posebno odnosi na maloletna lica bez pratnje kada države članice treba, imajući u vidu načelo spajanja porodica, da sarađuju sa takvom decom i njihovim zastupnicima u cilju pronalaženja njihovih porodica.
6. Države članice će olakšati rad međuvladinih i nevladinih organizacija i drugih ustanova aktivnih na humanitarnom polju kako bi se obezbedilo spajanje porodica izbeglica i drugih lica kojima je potrebna međunarodna zaštita.

¹ Preporuka Komiteta ministara Saveta Evrope (Committee of Ministers of the Council of Europe) usvojena je na 692. sednici zamenika ministara 15. decembra 1999. godine.